

Δήλωση των εκπροσώπων των Αγωνιστικών Παρεμβάσεων στο ΔΣ της ΟΛΜΕ για την σιωπή της Ομοσπονδίας μπροστά στην νέα «πολλαπλή» πρόκληση του υπουργείου.

Για μια ακόμη φορά η ΟΛΜΕ με ευθύνη της πλειοψηφίας καταλήγει να σιωπά, ακόμη και για μια υπουργική απόφαση όπως αυτή για το πολλαπλό βιβλίο που είναι βέβαιο ότι θα μείνει στην ιστορία της εκπαίδευσης ως μνημείο φαιδρότητας και πρόκλησης για τον κλάδο. Έχουν περάσει τρεις εβδομάδες και οι παρατάξεις των ΔΑΚΕ-ΣΥΝΕΚ-ΠΕΚ κρύφτηκαν κάπου ανάμεσα σε μια διαβούλευση χωρίς τέλος και στις... νομικές γνωμοδοτήσεις. Με αποτέλεσμα ακόμη και σε μια στιγμή που περισσεύει η αγανάκτηση και η οργή, ο κλάδος να παλεύει χωρίς μια κεντρική κατεύθυνση απόρριψης του νέου συναινετικού τσίρκου που έστησε η κυβέρνηση για την κατάληψη των σχολείων από τους φροντιστηριάρχες. Μια κεντρική κατεύθυνση που θα καλεί τον κλάδο να πει όχι, σε ένα ακόμη βήμα εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης υπερασπίζοντας τον ενιαίο χαρακτήρα των αναλυτικών προγραμμάτων ως θεμελιώδη προϋπόθεση για ισότιμη πρόσβαση στη μόρφωση όλων των μαθητών.

Για την ιστορία, από την πλευρά των Παρεμβάσεων, μπροστά σε ένα τόσο κρίσιμο ζήτημα, κάναμε τις μέγιστες δυνατές υποχωρήσεις ώστε να διαμορφωθούν δυο συνθετικά κείμενα (απόφαση και σχέδιο πρακτικού) τα οποία υποστηρίξαμε από κοινού με την ΑΣΕ. Ειδικά το κείμενο της απόφασης βασίστηκε σε ανακοίνωση που κατέθεσαν οι ΣΥΝΕΚ. Παρ' όλα αυτά, από τις παρατάξεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού υπήρξε αφωνία, η οποία με διάφορα προσχήματα (όπως η νομική γνωμοδότηση) κατέληξε τρεις εβδομάδες μετά να κρατά την ομοσπονδία στην σιωπή. Άλλωστε ΣΥΝΕΚ-ΔΑΚΕ-ΠΕΚ δεν κατέθεσαν και δεν θέλησαν ποτέ να υπάρξει πρόταση για σχέδιο πρακτικού προ τους συλλόγους. Ήθελαν ακόμα μια φορά ο κλάδος να μείνει στην διαμαρτυρία.

Ξεκαθαρίσαμε από την αρχή ότι πέραν του περιεχομένου και των στοχεύσεων που υπηρετεί το πολλαπλό βιβλίο (κατηγοριοποίηση, εμπορευματοποίηση, ιδιωτικοποίηση) στην απάντηση στην συγκεκριμένη εγκύκλιο κρίνονται ζητήματα που έχουν να κάνουν ακόμη και με την υπεράσπιση της αξιοπρέπειας του κλάδου. Κρίνεται η υπεράσπιση του ρόλου και του περιεχομένου της εργασίας μας. Όταν το υπουργείο απαιτεί από τους συλλόγους να επιλέξουν διδακτικά πακέτα σε χρονικό διάστημα που είναι αδύνατο να μελετηθούν... και όταν πολύ περισσότερο καλεί τους εκπαιδευτικούς να τα επιλέξουν για τάξεις και εκπαιδευτικούς που δεν έχουν δει ποτέ, αφού πρόκειται για το έτος 2027-2028, τότε εκτός από την νομιμοποίηση της πολιτικής του, το ΥΠΑΙΘΑ ζητάει από τους εκπαιδευτικούς να βάλουν υπογραφή κάτω από μια πράξη ακύρωσης του ίδιου του ρόλου τους και τελικά αυτογελοιοποίησής τους.

Από την πρώτη στιγμή επίσης κάναμε καθαρό ότι η απάντηση μπροστά σε μια τέτοιου μεγέθους πρόκληση, δεν μπορεί να είναι υπόθεση κάποιου νομικού συμβούλου. Το συνδικαλιστικό κίνημα οφείλει να βάζει μπροστά την πολιτική. Εάν αφήσουμε το ζήτημα μιας τόσο κρίσιμης απάντησης στην «ερμηνεία των νόμων», τότε οδηγούμε μια ιστορική ομοσπονδία επί της ουσίας σε λουκέτο και στην αντικατάσταση των συνδικάτων από δικηγορικά γραφεία. Η επίκληση των νομικών κειμένων και των γνωμοδοτήσεων που από την αρχή επιδίωξαν οι παρατάξεις ΔΑΚΕ-ΣΥΝΕΚ-ΠΕΚ, απαλάσσοντας επί της ουσίας το υπουργείο από αυτό τον άχαρο ρόλο, είχε στόχο για μια ακόμη φορά τον εκφοβισμό του κλάδου. Υπονοούσε ότι η άρνηση επιλογής «εγκυμονεί κινδύνους». Η τρομολαγνεία έχει γίνει το καταφύγιο του κυβερνητικού συνδικαλισμού απέναντι σε κάθε πρόταση κινητοποίησης του κλάδου. Ακόμα και τώρα που το ίδιο το ΦΕΚ προβλέπει την περίπτωση αδυναμίας λήψης απόφασης από το σύλλογο διδασκόντων. Και είναι χαρακτηριστικό ότι στις πολλές αποφάσεις συλλόγων άρνησης επιλογής που έχουν ληφθεί μέχρι τώρα δεν υπήρξε η παραμικρή απειλή από το Υπουργείο. Ο κυβερνητικός συνδικαλισμός των ΔΑΚΕ-ΣΥΝΕΚ-ΠΕΚ έχει μείνει απελπιστικά μόνος. Το δημόσιο σχολείο δεν είναι στρατός. Ο ρόλος των εκπαιδευτικών δεν είναι να εκτελούν διαταγές «παραπονούμενοι». Πολύ περισσότερο όταν αυτές αποτελούν όχημα για την υπονόμευση της δημόσιας εκπαίδευσης. Όσοι αποφάσισαν τα τελευταία χρόνια να κάνουν οδηγό τις νομικές γνωμοδοτήσεις, σίγουρα επιδιώκουν έναν συνδικαλισμό δεκανίκι της κυβερνητικής πολιτικής και του κράτους που νομοθετεί. Από αυτή την άποψη η πρωτοβουλία της ΑΣΕ να απευθυνθεί στη νομική σύμβουλο για γνωμοδότηση, η οποία χρησιμοποιήθηκε σαν ένα ακόμη άλλοθι από τις παρατάξεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού, μετατράπηκε σε συνήγορος τους.

Κόντρα στην αφωνία της Ομοσπονδίας καλούμε τον εκπαιδευτικό κλάδο, τις ΕΛΜΕ και τους συλλόγους διδασκόντων, με αποφάσεις σε κάθε επίπεδο να υψώσουν το ανάστημά τους απέναντι σε μια ακόμη φαιδρή επιχείρηση του υπουργείου, για την νομιμοποίηση της αντεκπαιδευτικής πολιτικής του. **Ήδη οι ΕΛΜΕ και ο μάχιμος κόσμος της εκπαίδευσης στους συλλόγους διδασκόντων, που με εκατοντάδες αποφάσεις υψώνουν το ανάστημά τους για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου αποτελεί μια πρώτη κρίσιμη απάντηση. Να κάνουμε τα πάντα για να διογκωθεί το κύμα των αποφάσεων άρνησης των Συλλόγων.** Η υπεράσπιση της αξιοπρέπειάς μας, η απάντηση στην επιχείρηση ευτελισμού του παιδαγωγικού μας ρόλου πρέπει να λάβει την απάντηση που αξίζει.

Βασίλης Πετράκης, Βίκυ Βασιλάτου (μέλη των ΑΠΣΚ στο ΔΣ της ΟΛΜΕ)